

pagnistræde, der har villet drone sig. Men Vandet er hende for koldt.“

I dette Øjeblik saae man, at en svær Mand i Skjorte-ærmer firede sig ned ad Kanalmuren og lod sig plumpe i. Lidt efter kom ogsaa en Baad tilstede. Man hørte Aareslagene, og Betjenten raabte:

„Hold Dem oppe! Der kommer Hjælp!“

Der havde efterhaanden samlet sig et stort Opløb. I alle Husene helt ned til Højbro hang Folk ud af Vinduerne som ved en Ildebrand. Redningskorpset var bleven alarmeret, og flere Politibetjente kom til for at holde Orden.

Nogle Minutter senere laa Susse Frederiksen, kaldet „Folkets Glæde“, udstrakt paa Stenbroen, mens Redningskorpsets Mandskab arbejdede med en Maskine for at bringe Liv i hende. Saalænge Tilskuerne ikke vidste, om det var et Lig eller et levende Menneske, de stod samlede om, forblev de stille og holdt sig paa Afstand. Men pludselig lød det: „Hun aander!“ — og i det samme var det forbi med Højtideligheden. Folk raabte op og trængte paa for at komme til at se.

Der var ogsaa nogen, der spurgte efter den Mand, som var sprunget i Vandet efter hende. Men Mads Vestrup var allerede gaaet sin Vej. Saasnart han havde faaet Vished for, at Pigen levede, havde han iført sig sin Frakke og de øvrige Ting, som den gamle Kone havde forvaret for ham, og stille forføjet sig bort.

Han ønskede ikke fremmede Menneskers Indblanding i hans Forhold til denne Pige. Han længtes kun efter at